

nowe pieknie sa sobu we jennych Knihach. A tak budze jich, Dzak bydź Bohu, na 631, dzeż predy tych prjenschich Knihach jeno 199 bjesche. Ja so nadziju, so budza so schitke wjerjaze Wutroby, teisch sa to nadne Schenkowanje Boże Bohu dżakowacz, a weseleje rez: Dzak Tebi, kiż scho płodzisch a twoju Zyrkej wodzisch, schtoż ma, schtoż ma, schtoż ma, je Twoja Dobrota.

§. 8.

Schtoż me nastupa, kiż bym predy hjeżom 5. molje tu te Knihy predy Czischczenja pscheladať, me nuiży 1749. 1751. 1756. 1758. 1767. a bym te Kruschki sbjerať, da je njetk 1770. teisch bes Powołanja cziniť nejbym, so bych wot nikoho tehodla Poruka nemjeť. Hacz by runje pschi Pschisporenju Božeho Kralestwa žaneho wošebneho Powołanja netrebať; ale wono by dosz bylo, dyž jedyn Wotrocźk Boži a Dżetaczur we jeho Winizy te Słowa Jesuŝowe šwjeru wopomni: Sbjeraj te sbotkne Kruschki, so so niczo neskasy, a po nich czini. Ale tych Fromnych a pobożnych Wutrobow, kiż rade spjewaju, wutrobne Žadanje je moja Podpera pschi mojim Prjotkwsaczu byla; *) so je nejbym mol we potnym Kubischku lejzo wostajicz, ale na Sswjetlo pschinešł. Woni mi ruczachu: Tehodla netreba nichtu šwoje stare Knihy precz metacz a

šebi

*) Za Sawisz njekotrych mojich Bratrow, kiż na moje Bohu a fromnym spodobne Dżeto ladacz nemožachu, a njetk hjeschje wšwojich Zyrkwjach moje nowe Krylischje Gromoty dla spjewacz nemoža, neje me horje djeržala. Boh jim neplacz, kajš šu sawinowali.